

Віндем Джон

Біографія

Джон Уіндем (англ. John Wyndham; повне ім'я Джон Уіндем Паркс Лукас Харріс, Harris; користувався в якості літературних псевдонімів різними поєднаннями імен — Джон Бейнон (John Beunon), Джон Бейнон Харріс (John Beunon Harris), Джонсон Харріс (Johnson Harris), Лукас Паркс (Lucas Parkes), Уіндема Паркс (Wyndham Parkes) і, власне, Джон Уіндема (John Wyndham)., 10 липня 1903 — 11 березня 1969) — англійський письменник-фантаст.

Раннє дитинство провів у передмісті Бірмінгема Еджбастоні. Коли йому було 8 років, батьки розлучилися і він зі своїм братом, письменником Вівіаном Бейноном Гаррісом, залишок дитинства провели в підготовчих та публічних школах, включаючи школу Бланделл в Тівертоні (протягом Першої світової війни). Найдовше Джон Уіндем навчався в школі Бедалз у Петерсфілді (Гемпшир) (1918 — 1921), яку він закінчив у 18 років.

Після закінчення школи Уіндем пробував поступити на юридичний факультет Оксфордського університету, але не склав вступні іспити. Після невдалого вступу Джон працював фермером, рекламним агентом, але більше покладався на допомогу сім'ї. Пробувати публікуватися почав у 1925, проте перші оповідання були опубліковані в 1931 в американському науково-фантастичному журналі, більшість під іменем Джон Бейнон або Джон Бейнон Гарріс. Також написав кілька детективних оповідань.

На початку Другої світової служив цензором в міністерстві інформації, потім вступив до армії. Служив капралом у підрозділі шифрування Королівського корпусу зв'язку. Брав участь у висадці військ у Нормандії, проте не з перших днів операції.

Після війни повернувся до письменництва, надихаючись успіхом брата, який опублікував чотири романи. У 1951 публікується роман "День триффідів", який автор вперше підписав ім'ям Джон Уіндем . Про довоєнну кар'єру письменника не було згадано в книзі, тому читач мав думати, що це перший роман дотепер невідомого письменника. Роман отримав великий успіх та зробив Уіндема відомим письменником-фантастом. Пізніше під ім'ям Джон Уіндем вийшло ще 6 романів.

Головні твори (присвячені глобальним катастрофам): "День триффідів" (1951), "Кракен пробуджується" (інша назва "З Глибини") (1953), "Хризаліди" (по-російськи також видані під назвами: "Відхилення від норми" і "Лялечки") (1955), "Зозулята Мідвіча" (1957).

Джон Уиндем є одним із плеяди тих, кого називають класиками світової фантастики. Але його стиль сильно відрізняється від письменників з Америки. Уиндем пише жорстко, послідовно і логічно. Він є противником Жюль-Верновської школи і не вдається в докладний опис деталей фантастичних явищ, вони присутні в його творах лише в об'ємі, достатньому для розвитку сюжету.

Головний об'єкт вивчення автора в його романах-катастрофах власне не

катастрофічні явища, а поведінка людей під час них. У "Дні триффідів" розглядається падіння цивілізації через втрату більшістю людей зору в поєднанні з вторгненням м'ясоїдних рослин, і зародження нового суспільства; в "Зозулята Мідвіча" — боротьба за збереження людства перед загрозою вторгнення інопланетян; в "Кракен пробуджується" — виживання в умовах глобальної повені. І всюди людина стикається з важкими проблемами застосування моралі старого суспільства в нових умовах. Висновок автора — люди повинні пристосовуватися до нових умов, але не мають право втрачати при цьому людяність. Також перу автора належить безліч оповідань, в тому числі і гумористичних ("Я в це не вірю" (в іншому перекладі — "Ставка на віру"), "Відеорама Поолі").

Після головного тріумфу своїх романів 50-х рр. Уіндем не припиняв писати, але вже з меншим успіхом і з меншою інтенсивністю. І життя прожив якось несуетно і відчужено.

В 1963, у віці 60 років, Джон Уіндем одружився з Грейс Уілсон, з якою був знайомий більше 20 років. Після одруження вони переїхали з Лондона до Петерсфілда (Гемпшир). Там Джон Уіндем помер у віці 65 років. Деякі з його робіт були опубліковані після смерті. Архів письменника зберігається в Ліверпульському університеті.

Книги Джона Уіндема ніколи не ставали літературною або мас-літературною сенсацією, що не завойовували премій і не викликали скандал або ж культове поклоніння. Але вони завжди перевидавалися, включалися в шкільні та університетські курси літератури — і незмінно були присутні в списках самих представницьких зразків фантастичної літератури XX століття.